

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/107/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010220
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6916010220.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka na neverejnom zasadnutí konanom 18.10.2016 prejednal sťažnosti obžalovaných U. V. a H. V. proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota z 29.09.2016, sp. zn. 2T/60/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosti obžalovaných U. V., nar. XX.XX.XXXX a H. V., nar. XX.XX.XXXX **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Vyššie označeným uznesením okresný súd podľa § 79 ods. 2, 3 Tr. por. po ich výsluchu na hlavnom pojednávaní zamietol žiadosti obžalovaných, ktorými sa domáhali prepustenia z väzby na slobodu.

Podľa § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. neprijal u obžalovaného U. V. záruku dôveryhodnej osoby - starostu obce G. D.. X. K..

Podľa § 80 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. neprijal písomné sľuby oboch obžalovaných a ich väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podali obaja obžalovaní sťažnosti, ktoré odôvodnili aj prostredníctvom svojich obhajcov.

Obžalovaný U. V. v písomných dôvodoch naďalej spochybňoval výpovede oboch poškodených, poukázal na svoju sociálnu situáciu a do prípadu bol zapletený bez dôkazov. Je nepravdepodobné, že by v prípade prepustenia na slobodu pôsobil na poškodených, pretože ich miesto doterajšieho pobytu ani nepozná. Vo väzbe je už skoro 11 mesiacov, pričom poškodení robia obštrukcie a súd neprikročil k vykonaniu hlavného pojednávania.

Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a jeho väzbu nahradil inštitútmi uvedenými v § 80 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por.

Obžalovaný H. V. v písomných dôvodoch v podstate argumentoval tým, že poškodení sa úmyselne vyhýbajú hlavnému pojednávaniu, dôvody väzby u neho už pominuli, nebude poškodených ovplyvňovať, keďže nevie kde sa vôbec nachádzajú. Neexistuje teda reálna obava, že by mohol na nich pôsobiť a keďže už boli opakovane vypočutí v prípravnom konaní, môže súd jeho väzbu nahradiť inými substitučnými inštitútmi. Má rodinu, o ktorú sa chce starať a podrobí sa všetkým obmedzeniam a povinnostiam, ktoré mu budú v prípade prepustenia uložené.

Krajský súd na podklade sťažností podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že okresný súd postupoval správne, keď zamietol žiadosti obžalovaných ako neopodstatnené a ich väzbu nenahradil substitučnými inštitútmi.

Konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu bolo totiž vykonané podľa zákona a tiež samé rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd je rovnakého názoru, ktorý je podporený rovnakými dôvodmi uvedenými prvostupňovým súdom v napadnutom uznesení, na ktoré možno z dôvodu stručnosti v celom rozsahu odkázať, keďže si ich krajský súd osvojil.

Okresný súd v písomnom vyhotovení svojho uznesenia podrobne vyložil jednak skutkový stav vo veci týkajúci sa ich väzby s poukazom aj na obsah predchádzajúcich súdnych rozhodnutí, ktoré sa týkajú väzby oboch sťažovateľov a tiež jasne odôvodnil všetky výroky svojho uznesenia, a preto súd rozhodujúci o sťažnostiach v podrobnostiach na odôvodnenie napadnutého uznesenia poukazuje.

Krajský súd zdôrazňuje, že vo veci rozhodoval opakovane, a to uznesením zo 14.06.2016 sp. zn. 5Tos/48/2016, pričom v tomto svojom zrušujúcom rozhodnutí poukázal na okolnosti, ktoré odôvodňujú obmedzenie osobnej slobody obžalovaných aj v zmysle § 71 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. po podaní obžaloby. Ďalej konštatoval, že obžalovaným vzhľadom na okolnosti prípadu, spôsob jeho vykonania a ich kriminálnu minulosť hrozí uloženie vysokého trestu.

V tomto uvedenom uznesení tiež potvrdil dôvodnosť vážneho podozrenia zo spáchania skutkov obžalovanými. V priebehu doterajšieho konania toto podozrenie nebolo vôbec rozptýlené do takej miery, aby bolo možné z pohľadu tejto podmienky uvažovať o ich prepustení z väzby.

Naposledy krajský súd ohľadne väzby obžalovaných rozhodoval uznesením zo 16.08.2016 sp. zn. 5Tos/77/2016, kedy sťažnosti obžalovaných zamietol. Od tohto ostatného rozhodnutia sa okolnosti týkajúce väzby obžalovaných vôbec podstatne nezmenili, a preto krajský súd dospel k záveru, že u obžalovaných naďalej existujú jej dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. Nahradenie ich väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, zárukou resp. písomným sľubom sa rozhodne v tomto štádiu trestné stíhania a dokazovania nejavia ako adekvátne a dostatočné, a preto aj v týchto výrokoch napadnuté uznesenie je správne.

Záverom musí krajský súd prvostupňovému súdu pripomenúť ustanovenie § 2 ods. 6 Tr. por., podľa ktorého aj súd je povinný väzobné veci vybavovať prednostne a urýchlene, t.j. vykonať úkony podľa Trestného poriadku, keď sú na to splnené zákonné podmienky, a to bez ohľadu na postoj a názor procesných strán. Ako vyplynulo z obsahu spisu, okresný súd po tom, ako napadla dňa 06.05.2016 obžaloba, hlavné pojednávanie dvakrát odročil, keď na oboch rozhodol len o žiadostiach oboch obžalovaných napriek tomu, že boli splnené všetky zákonné podmienky na vykonanie aj dokazovania, a to výsluchom obžalovaných, svedkov, prípadne čítaním znaleckých posudkov alebo listinných dôkazov. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 29.09.2016 vyplýva, že boli prítomní obžalovaní, obhajcovia, prokurátor, tlmočník, ale aj desiaty svedkovia a napriek tejto skutočnosti bolo hlavné pojednávanie bez udania dôvodu odročené na 10.11.2016.

Okresný súd teda bude musieť v ďalšom konaní dôsledne rešpektovať vyššie označené ustanovenie Trestného poriadku a začne vykonávať dokazovanie potrebné pre meritórne rozhodnutie, predmetom ktorého bude nesporne aj obhajoba obžalovaných.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.